

FÖR MER INFORMATION:

För leverantörer se särskilt:

www.kb.se/plikt/eplikt

För övriga frågor kontakta:

e-plikt@kb.se

Pliktleverans av elektroniskt material

MYNDIGHETER

Lagen (2012:492) om pliktexemplar av elektroniskt material trädde i kraft den 1 juli 2012. Den är ett komplement till Lagen (1993:1392) om pliktexemplar av dokument.

I lagen ges föreskrifter om skyldighet att lämna exemplar av elektroniskt material som uppfyller vissa kriterier och som har gjorts tillgängligt för allmänheten här i landet genom överföring via nätverk (pliktexemplar).

Pliktleverantörerna ska leverera det material som gjorts tillgängligt för allmänheten efter den 31 december 2014 till Kungliga biblioteket (KB).

Vissa pliktleverantörer är däremot skyldiga att leverera elektroniskt material som gjorts tillgängligt för allmänheten efter den 31 mars 2013. Under en övergångsperiod på ca 2,5 år, ska ca 60 utvalda leverantörer tillsammans med KB utveckla tekniska och administrativa lösningar för att leverera det elektroniska materialet.

Lagen gäller både för enskilda leverantörer, dvs. publicister, producenter, förläggare eller distributörer, och för statliga myndigheter under regeringen och kommunala myndigheter. För myndigheter gäller delvis andra regler än för enskilda. Dessa behandlas här.

Vad är leveranspliktigt?

1. Elektroniskt material som har gjorts tillgängligt för allmänheten i Sverige genom överföring via nätverk.
2. En avgränsad enhet av en elektronisk upptagning.
3. Publikationer som myndigheten själv har låtit både framställa och tillgängliggöra för allmänheten här i landet, eller som myndigheten kan ha uppdragit åt någon annan, t.ex. en forskare eller utredare att framställa åt myndigheten.
4. En promemoria, en rapport, en utredning, vägledning eller någon annan liknande publikation. Det som i lagens förarbeten kallas egentlig myndighetspublikation.

Vad menas med en egentlig myndighetspublikation?

Med en egentlig myndighetspublikation menas här en publikation som vanligtvis består av bara en fil eller några sekventiellt lagrade filer. Myndighetspublikationen motsvarar ofta de publikationer som tidigare utgavs i tryckt form.

Publikationen kan vara av viss omfattning: en större sammanhängande publikation, men en kort text kan också bli leveranspliktig. Det är publikationens karaktär som avgör. Den ska inte omfatta annat som kan finnas på myndigheters webbplatser, såsom nyhetsnotiser och liknande.

Exempel:

- promemorior
- rapporter
- utredningar
- vägledningar
- anvisningar
- utbildnings- och informationsmaterial (kan också vara filmer)
- kunskapsöversikter
- referatsamlingar av domar eller beslut
- tidskrift
- författningar
- råd
- översättningar av myndighetspublikationer
- avhandlingar
- abstracts
- forskningsrapporter
- nyhetsbrev
- faktaserier
- vetenskapliga tidskrifter
- ”working papers”
- publikationer som är sekventiellt uppdelade (fil 1 huvudtext, fil 2 bilaga eller en längre sammanhängande text delad i två filer)

Undantag

Enligt 6 § förordning (2012:866) om pliktexemplar av elektroniskt material gäller skyldigheten för myndigheter att lämna pliktexemplar inte för handlingar som ska finnas i det offentliga rättssystemet enligt rättsinformationsordningen (1999:175).

Vad är inte leveranspliktigt?

Exempel:

- handlingar som enskilda eller myndigheter lämnar in i förvaltningsärenden
- domar, beslut
- remissyttranden
- interna utredningar (ofta är dessa försedda med diarienummer till skillnad från rapporter med artikelnummer, som används vid extern beställning av rapporten)

Varför: Dessa är inga egentliga ”myndighetspublikationer”, utan del av förvaltningsärenden.

- nyhetsnotiser
- platsannonser
- nedladdningsbara blanketter
- material som uppdateras/förs fortlöpande
- PowerPoint -presentationer eller motsvarande
- artiklar som är mer komplexa i sin struktur, dvs. som kan bestå av flera filer, t.ex. olika filer för rubrik, artikeltext och bilder

Varför: Dessa betraktas inte som egentliga myndighetspublikationer.

- andra myndigheters publikationer
- statistik från andra myndigheter

Varför: Den myndighet som låtit framställa och tillgängliggöra sitt material för allmänheten i Sverige genom överföring via nätverk ska pliktleverera sitt eget material.

- databaser
- elektroniskt material som innehåller programvara

Varför: De är inte några egentliga myndighetspublikationer. De är inte heller inte någon avgränsad enhet, och har inte ett på förhand bestämt innehåll (interaktivitet).

- överföringar via intranät

Varför: Materialet är inte tillgängligt för allmänheten här i landet utan har endast intern spridning.

Observera att filmer kan vara leveranspliktiga om de är parallellutgivna till filmer som ska levereras enligt Lagen om pliktexemplar av dokument (1992:1392). Filmer som mer utgör inslag i en webbpresentation eller som är direktströmmande är däremot inte leveranspliktiga.

Vilka ska leverera?

Statliga myndigheter under regeringen och kommunala myndigheter. Däremot omfattas inte privaträttsliga subjekt som inrättats eller ägs av det allmänna eller där det allmänna har ett bestämmande inflytande t.ex. kommunala bolag eller kollektivavtalsstiftelser

När och till vem ska leveransen ske?

En kopia till Kungliga biblioteket ska lämnas senast inom tre månader från tillgängliggörandet.

Hur ska pliktexemplar levereras?

Varje pliktexemplar av elektroniskt material ska lämnas på en fysisk databärare i det format som det har gjorts tillgängligt i via nätverk. Men KB har möjlighet att efter ansökan bevilja leverans på annat sätt, exempelvis via nätverk.

När ett pliktexemplar av elektroniskt material lämnas ska det vara åtföljt av information om:

1. var och när av det elektroniska materialet är tillgängliggjort,
2. det elektroniska materialets publiceringsformat
3. koder eller liknande som kan krävas för att på avsett vis ta del av innehållet i det elektroniska materialet, och
4. det elektroniska materialets samband med annat elektroniskt material som ska lämnas enligt denna lag eller sådant som ska lämnas enligt lagen (1993:1392) om pliktexemplar av dokument.